

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

22 maart 2005

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Jos De Meyer, Bart Martens, Karlos Callens,
Jos Bex en Mark Demesmaecker en mevrouw Tinne Rombouts –**

**betreffende de aanmoediging van de productie
en het gebruik van biobrandstoffen uit teeltgewassen**

VERSLAG

**namens de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
uitgebracht door de heren Jan Verfaillie, Jef Tavernier en Stefaan Sintobin
aan de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij
en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed**

Samenstelling van de subcommissie:

Voorzitter: de heer Jos De Meyer.

Vaste leden:

de heren Stefaan Sintobin, Frans Wymeersch;

de heer Jos De Meyer, mevrouw Tinne Rombouts;

de heren Karlos Callens, Jul Van Aperen;

de heren Jacky Maes, Bart Martens.

Toegevoegde leden:

de heer Jef Tavernier;

de heer Mark Demesmaeker.

Zie:

174 (2004-2005)

- Nr. 1: Voorstel van resolutie
- Nrs. 2 en 3: Amendementen
- Nr. 4: Verslag over hoorzitting

INHOUD

	Blz.
1. Procedure.....	4
2. Toelichting door de indieners (vergadering van 8 maart 2005)	4
3. Bespreking (vergadering van 15 maart 2005).....	6
4. Wijziging van de tekst	7
5. Indicatieve eindstemming.....	10
Tekst indicatief aangenomen door de subcommissie.....	11

DAMES EN HEREN,

Op 8 en 15 maart 2005 besprak de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid het voorstel van resolutie van de heren Jos De Meyer, Bart Martens, Karlos Callens, Jos Bex en Mark Demesmaeker en mevrouw Tinne Rombouts betreffende de aanmoediging van de productie en het gebruik van biobrandstoffen uit teeltgewassen (*Parl. St. VI. Parl. 2004-05, nr. 174/1*). De algemene toelichting werd gegeven op 8 maart 2005. Op 15 maart had de hoorzitting (*Parl. St. VI. Parl. 2004-05, nr. 174/4*) plaats, werd de bespreking voortgezet en indicatieve stemming gehouden.

1. Procedure

De heer *Frans Wymeersch* stelt voor dat het voorstel van resolutie wordt besproken tijdens het energiedebat dat de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie heeft gepland na het paasreces van 2005. De heer *Jos De Meyer* is het hier niet mee eens en vindt het belangrijk dat gezien de actualiteit en de hoogdringendheid van het dossier het voorstel van resolutie onmiddellijk wordt behandeld. De heren *Karlos Callens*, *Bart Martens* en *Mark Demesmaeker* en mevrouw *Tinne Rombouts* sluiten zich bij het standpunt van de heer De Meyer aan. De heer *Frans Wymeersch* legt zich neer bij de vraag van de meerderheid om aan te vangen met de toelichting. De heer *Jef Tavernier* verwijst naar het standpunt van de Europese Commissaris voor Energie over de noodzaak om snel maatregelen te nemen.

2. Toelichting door de indieners (vergadering van 8 maart 2005)

De heer *Jos De Meyer* geeft een korte samenvatting van het voorstel van resolutie. Daarna zal door de mede-indieners ingegaan worden op een aantal technische aspecten. De heer *Jos De Meyer* stelt dat fossiele en nucleaire brandstoffen beperkt voorradig zijn. Terwijl de voorraad verder slinkt, neemt de vraag naar energie voortdurend toe. De wereldomvattende problemen inzake uitputting van primaire energiebronnen en opwarming van de aarde vereisen dringend oplossingen zodat de energiebehoefte en de energieopwekking duurzaam op elkaar afgestemd worden. Twee facetten spelen daarbij een rol: rationeel energiegebruik en

gebruik van hernieuwbare energie, de zogenaamde groene energie. Uit dierlijk en plantaardig materiaal kan men inderdaad energie halen. Energiegewassen kunnen omgezet worden tot brandstof.

In het Vlaamse regeerakkoord staat dat voor de energieproductie in het algemeen gestreefd wordt naar 6% hernieuwbare energieproductie. Ook de federale regering had, op de bijzondere minister-raad in Gembloux van 16 en 17 januari 2004, bijzondere belangstelling voor deze problematiek. De Europese richtlijn 2003/30 van 8 mei 2003 ter bevordering van het gebruik van biobrandstoffen of andere hernieuwbare brandstoffen in het vervoer wil de introductie van biobrandstoffen in de transportsector stimuleren. De Europese Unie streeft ernaar dat tegen eind 2005 2% van de brandstof biobrandstof zou zijn en tegen eind 2010 5,75%. Om dat doel te bereiken zijn veel landen al overgegaan tot een accijnsvrijstelling voor biobrandstof of overwogen ze die maatregel in te voeren. In de EU kennen Duitsland, Spanje, Zweden, Polen en Hongarije al een volledige vrijstelling van accijns op bio-ethanol. De OESO (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling) heeft een rapport gepubliceerd van het congres dat in Wenen werd gehouden over biomassa en landbouw. Daarin wordt gesteld dat in deze eeuw de omslag zou kunnen gebeuren van fossiele brandstoffen naar biobrandstoffen op voorwaarde dat de overheid in haar beleid een andere koers gaat varen. Op 16 februari 2005 wordt het Kyoto-verdrag van kracht. België moet de uitstoot van broeikasgassen doen dalen met 7,5%. Niet alle mogelijkheden van groene energie kunnen plots op grote schaal operationeel worden. Het is beter een aantal weloverwogen keuzes te maken die concrete toepassingen stimuleren zodat de kans op succes groter wordt. Biobrandstoffen zijn een belangrijke troef in de strijd tegen broeikasgassen volgens de heer De Meyer.

De land- en tuinbouwsector kan een belangrijke bijdrage leveren tot het behalen van die doelstellingen. Biodiesel wordt gewonnen uit koolzaad en gemengd met gewone diesel. Bij koud persen van koolzaad is het bijproduct een plantaardige veevoedergrondstof. Dat is een extra argument om de productie te stimuleren. Europa heeft immers een tekort aan plantaardig eiwit. Bio-ethanol wordt gemaakt van suikerbieten, graan of maïs en vermengd met benzine. De productie van biomassa moet gezien worden als een opdracht en volwaar-

dig onderdeel van een Europees multifunctioneel landbouwmodel.

Voor de verzuchtingen van de indieners van het voorstel van resolutie verwijst de heer De Meyer naar pagina 4 van het voorstel van resolutie. Zij wensen dat er verder complementair wetenschappelijk onderzoek gebeurt en wordt aangemoedigd, dat er een programma wordt opgestart om de productie van biobrandstoffen te stimuleren en dat de productie van groene stroom wordt gestimuleerd. Ten vierde vragen de indieners dat de Europese steunmaatregelen aan teelten voor alternatieve energie maximaal worden gebruikt. Ten vijfde wensen zij dat snel werk wordt gemaakt van de beleids optie in de beleidsnota Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid 2004-2009 om in het kader van de VLIF-reglementering (Vlaams Landbouwinvesteringsfonds) investeringen op het land- of tuinbouwbedrijf die verband houden met de productie van hernieuwbare energie te subsidiëren.

De indieners vragen aan de Vlaamse Regering om bij de federale regering aan te dringen op een accijnsvrijstelling en om de sector te verplichten bio-ethanol en biodiesel met bestaande brandstoffen te vermengen. Tot slot vragen ze via de Vlaamse Regering aan de federale regering om er maximaal voor trachten te zorgen dat een eigen productie van biobrandstoffen uit biomassa wordt uitgebouwd en de eigen duurzame teelt van biomassa-gewassen wordt aangemoedigd, opdat zo snel mogelijk 2% van de beschikbare vervoersbrandstoffen biobrandstoffen zijn, oplopend tot 5,75% tegen 2010.

De heer *Bart Martens* stelt dat biomassa een vlag is die vele ladingen dekt. Enerzijds is er organisch biologisch afval en anderzijds de specifieke biomassateelt. De biomassa kent ook verschillende toepassingen. Een eerste toepassing zijn allerlei soorten brandstof.

Een eerste brandstof is biodiesel die tot stand komt door extractie via een energieverblindend proces. Hierdoor is de impact op de vermindering van CO₂-emissies geringer dan bij andere biobrandstoffen. Een tweede brandstof komt tot stand via de fermentatie van bijvoorbeeld granen of suiker tot ethanol die als vervanger van benzine kan ingezet worden. Ten derde kan via koude persing pure plantaardige olie worden geprodu-

ceerd ter vervanging van diesel. En tot slot is het mogelijk om uit biomassa-afval of mest biogas te produceren via een vergistingsprocédé. Dit wordt toegepast door de IGEAN (Intercommunale Grondbeleid en Expansie Antwerpen) die biogas produceert uit GFT-afval.

Een tweede toepassing is het winnen van elektriciteit uit biomassa door bijvoorbeeld energieteelten zoals populieren, wilgen, eucalyptus, esdoorn, enzovoort in te zetten bij de elektriciteitsproductie. Dit kan ofwel rechtstreeks door bijverbranding bijvoorbeeld samen met steenkool, ofwel na vergassing.

Het gaat hier steeds om groene stroom omdat biomassa een CO₂-neutrale cyclus heeft. De CO₂ die vrijkomt, wordt opgenomen door dezelfde gewassen. In de aanbevelingen naar de federale overheid, wordt gevraagd specifiek rekening te houden met de CO₂-emissie die zo vermeden wordt. De accijnsverlaging moet gedifferentieerd worden in functie van de CO₂-impact: biobrandstoffen die een grotere bijdrage leveren tot het vermijden van de klimaatopwarming moeten een grotere fiscale stimulans krijgen. Koudgeperste plantenolie bijvoorbeeld heeft het grootste potentieel inzake vermeden CO₂-emissies. Koudgeperste plantenolie biedt bovendien het meeste voordelen aan de landbouwers. Het kan in coöperatief verband zelf worden geproduceerd. Voor de productie van biodiesel daarentegen is men afhankelijk van de raffinagesector.

De heer *Karlos Callens* is van mening dat uit deze inleiding blijkt hoe belangrijk het probleem is dat moet worden opgelost. De aanleiding voor het voorstel van resolutie is onder meer het feit geweest dat eventuele toekomstige Europese suikerquota problemen zullen stellen voor de landbouwers. Een andere aanleiding is de sterke daling van de prijzen voor de klassieke landbouwproducten. Hij verwijst naar de daling met 6 procent van de prijzen die werden vastgelegd in de contracten met diepvriesbedrijven. Een ander probleem is dit van de overschotten bij maïs, aardappelen en andere groenten. Het grootste probleem betreft de diversiteit. Een landbouwer kan namelijk niet meerdere jaren achter elkaar dezelfde gewassen op een zelfde stuk grond telen. Zoniet, krijgt hij te maken met een steeds verder dalende productiviteit. Bepaalde land- en tuinbouwers proberen zich te specialiseren in een bepaalde teelt maar

na enkele jaren is er echter nood aan diversificatie. Er ontstaat een win-winsituatie wanneer de landbouwer op deze grond de teelt kan afwisselen met gewassen waaruit biobrandstof kan worden gewonnen. De landbouwsector is van oordeel dat er nog een aantal voorwaarden moeten vervuld worden om hiermee te starten. Zo is er een bepaalde rechtszekerheid nodig zodat kan geïnvesteerd worden in dure installaties voor de productie van biobrandstoffen. Andere voorwaarden zoals subsidiëring via het VLIF en onderzoek naar betere installaties staan opgesomd in het voorstel van resolutie.

Hoorzitting

De heer *Frans Wymeersch* deelt mee dat de algemene toelichting bij hem meer vragen heeft opgeroepen dan hij antwoorden heeft gekregen. Er zijn heel wat betrokken partijen wat deze materie betreft. Hij had graag van de landbouw- en transportsector vernomen wat de economische haalbaarheid is van het voorstel van resolutie. In punt 2 vragen de indieners aan de Vlaamse Regering om een programma op te starten om de productie van biobrandstoffen te stimuleren. De heer Wymeersch stelt zich de vraag of die productie economisch rendabel moet zijn bijvoorbeeld. Wat bedoelt de heer Callens met de term rechtszekerheid? Namens de Vlaams-Belangfractie vraagt de heer Wymeersch om een hoorzitting te organiseren om meer informatie te krijgen.

De heren Jos De Meyer, Bart Martens, Karlos Callens en mevrouw Tinne Rombouts betreuren de vertraging die een hoorzitting teweegbrengt.

Na een gedachtewisseling over de te volgen procedure, beslissen de aanwezige leden van de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid in consensus om op dinsdag 15 maart 2005 een hoorzitting te houden.

3. Bespreking (vergadering van 15 maart 2005)

Het verslag van de hoorzitting met vertegenwoordigers van de landbouworganisaties Boerenbond, Algemeen Boerensyndicaat en Vlaams Agrarisch Centrum is opgenomen in *Parl. St.* VI. Parl. 2004-05, nr. 174/4.

Mevrouw *Tinne Rombouts* hoopt dat het voorstel van resolutie door alle commissieleden gesteund

zal worden. Het is belangrijk dat het hele Vlaams Parlement de biobrandstofproductie maximale ontwikkelingskansen wil geven. Hoewel al langer geweten is dat alternatieve energiebronnen nodig zijn, is de echte discussie omtrent biobrandstoffen pas enkele maanden geleden echt opgeflakkerd. Zowel op Vlaams als op federaal niveau werden alle aspecten van bio-ethanol en biodiesel uitvoerig bekeken en besproken. Met een vraag om uitleg (*Hand.* VI. Parl. 2004-05, nr. C79-SLAN5) heeft de spreker de minister-president gevraagd om ook aandacht te schenken aan een derde techniek, namelijk de koude persing van koolzaad en het gebruik van die zuivere plantaardige olie. Die techniek is namelijk nog voordeliger voor de landbouwers, want zuivere plantaardige olie kan geproduceerd worden op het landbouwbedrijf zonder tussenkomst van moeilijke chemische processen, waardoor het productieproces nog milieuvriendelijker is. Daarenboven kan de zuivere plantaardige olie dadelijk op het bedrijf gebruikt worden mits er enkele relatief kleine aanpassingen aan de motoren gebeuren. De meerwaarde van het product kan dus volledig benut worden op het bedrijf, wat dus voor lagere kosten zorgt.

De minister heeft rekening gehouden met die opmerking en organiseerde een rondetafelconferentie over biobrandstoffen. Op die rondetafelconferentie waren tal van interessante bijdragen die het voorstel van resolutie kracht bij zetten. Alle partners erkenden dat er ook nog vele andere mogelijkheden zijn om op een milieuvriendelijke manier energie op te wekken. Er werd dan ook uitdrukkelijk gevraagd naar meer onderzoek en initiatieven voor de aanwending van WKK (warmtekrachtkoppeling), houtverbranding, mestverwerking en andere alternatieve technieken voor elektriciteitsopwekking.

Producenten vragen rechtszekerheid. Daarom moeten er dringend normen bepaald worden. Dit is één van de voornaamste knelpunten. Voorts vraagt de sector garanties voor kwalitatief hoogstaande producten. Marktafscherming en verplichte inmenging zijn belangrijke vereisten. Voor biodiesel geldt dat echter niet. Het aantal hectare dat men nodig heeft om voldoende biodiesel te produceren is immens. België heeft onvoldoende gronden. Voor een volledige overschakeling op biodiesel van alle lidstaten is trouwens ook de EU te klein. Omdat producenten aangewezen zijn op invoer, willen zij natuurlijk geen afscherming van

de markt voor de invoer van grondstoffen. Producenten willen ook een vrije keuze voor zuivere diesel of inmenging.

Voor bio-ethanol en koolzaadolie is een bepaalde marktafscherming en verplichte inmenging wel noodzakelijk. Er is onvoldoende teeltoppervlakte dus is biodiesel geen volwaardig alternatief.

Mevrouw Rombouts pleit voor een ondersteuning van de sector, onder meer met voorlichting. Vele landbouwers en andere partners kennen de bio-brandstoffensector nog niet voldoende, waardoor nog veel twijfel en tegenstand bestaat. Vooreerst moeten onzekerheden en problemen weggewerkt worden.

De spreker zegt dat de minister-president zal ijveren voor middelen van het VLIF en het PDPO. Ook de ombouw van machines, motoren, tankstations, enzovoort kan gesteund worden.

De accijnsverlaging is het meest prangende probleem. Op dat vlak is er nog geen eensgezindheid. Er werden voorstellen uitgewerkt maar die kwamen neer op een accijnsverhoging. De fossiele brandstoffen zouden met 2 procent stijgen, voor de 2-procentmengsels zou het huidige tarief van de fossiele brandstof gerekend worden. De sector was duidelijk: zonder accijnsverlaging komen er geen projecten. Een gerichte accijnsverlaging komt in de eerste plaats het leefmilieu ten goede, maar bijkomend ook de landbouw.

Tot slot verduidelijkt de spreker de toelichting van het voorstel van resolutie. Er staat geschreven: "In het Vlaamse regeerakkoord staat dat voor de energieproductie in het algemeen gestreefd wordt naar 6% hernieuwbare energieproductie. Voor elektriciteit in het bijzonder is de doelstelling om tegen 2010 een kwart van de elektriciteit milieuvriendelijk op te wekken uit hernieuwbare energie.". Mevrouw Tinne Rombouts zegt dat milieuvriendelijke elektriciteit ook kan opgewekt worden vanuit WKK. WKK heeft al zijn voordelen bewezen, bijvoorbeeld in de tuinbouwproductie.

De heer *Jef Tavernier* wijst er op dat Groen! een aantal amendementen heeft ingediend. Hij denkt dat het gebruik van puur plantaardige oliën (PPO's) als brandstof in de sector explicieter moet vermeld worden in het voorstel van resolutie. Hij vraagt zich af in hoeverre dat gebruik zelfs niet

wordt uitgesloten in het punt 6°, b). Hij meent dat dit in het voorstel van resolutie explicieter als mogelijkheid naar voren moet worden geschoven.

De heer *Frans Wymeersch* stelt dat mevrouw Rombouts niet bang hoeft te zijn voor haar eigen schaduw. Ze stelt immers dat men moet benadrukken dat het in de eerste plaats om het leefmilieu gaat. Door een te grote nadruk op het belang van de landbouw te leggen, dreigt men de zaken in een verkeerd daglicht te stellen, aldus mevrouw Rombouts. Vlaams Belang maakt precies de tegenovergestelde redenering. Deze fractie gaat ervan uit dat dit voorstel van resolutie in de eerste plaats een instrument is om de Vlaamse landbouwsector op het goede spoor te zetten. Eventuele positieve effecten op het leefmilieu zijn meegenomen.

Mevrouw *Tinne Rombouts* verduidelijkt dat het er haar vooral om te doen is dat de accijnsverlaging niet wordt omschreven als landbouwsteun. Die zou door sommigen kunnen opgeteld worden bij de andere landbouwsubsidies, die toch al in een negatief daglicht worden gesteld. Het is niet noodzakelijk dit voor te stellen als een ingreep die alleen gericht is op het redden van de landbouw. Maar de maatregel biedt wel belangrijke kansen voor de landbouw, en dat juicht mevrouw Rombouts toe.

4. Wijziging van de tekst

De heer *Jef Tavernier* licht amendement nr. 1 van de Groen!-fractie bij punt 2° toe. Hij wil in punt 2° voor het woord "biobrandstoffen" het woord "milieuvriendelijke" invoegen. Daarmee wil hij ingaan op de bekommernis van mevrouw Rombouts, die het belang van deze zaak voor het leefmilieu wil benadrukken. De productie moet echter gebeuren in correcte omstandigheden. Een onverantwoorde toepassing van GGO's of een overmatig gebruik van pesticiden en mest zou er kunnen toe leiden dat er bij de productie meer energie wordt verbruikt dan wat men uit de gewassen kan halen. Het woord "milieuvriendelijke" kan deze onduidelijkheid wegnemen.

De heer *Bart Martens* deelt de bekommernis van de heer Tavernier. Hij vraagt zich echter af of het amendement wel op de juiste plaats wordt ingelast. In punt 2° van het voorstel van resolutie gaat het immers om de productie van biobrandstoffen

uit biomassa en niet om de teelt van biomassa. Hij denkt dat die bekommernis al werd ondervangen in punt 6°, c), inzake het bevorderen van een duurzame teelt. Een duurzame teelt is een teelt zonder overmatig gebruik van pesticiden en meststoffen.

Na die verduidelijking trekt de heer Tavernier amendement nr. 1 in.

Volgens de heer *Frans Wymeersch* is het invoegen van “milieuvriendelijke” inderdaad overbodig. Tijdens de hoorzitting hebben de deskundigen immers aangetoond dat het logisch is dat er geen GGO's mogen geteeld worden en dat er ook geen overmatig gebruik van pesticiden of meststoffen mag plaatsvinden. De heer Wymeersch licht vervolgens amendement nr. 3 van Vlaams Belang bij punt 2° toe. Zijn fractie heeft ook oog voor de economische rendabiliteit om het risico van vrijblijvende maatregelen te vermijden. Hij vreest immers dat er in het begin met subsidies zal worden gegoocheld, die nadien kunnen worden afgebouwd, wat dan weer repercussies zal hebben op de rechtszekerheid en de bestaanszekerheid van de individuele bedrijven die dergelijke producties opzetten. Daarom dringt hij er op aan om voor het woord “productie” de woorden “economisch rendabele” in te lassen.

De heer *Jef Tavernier* licht het amendement nr. 2 van Groen! toe om na 5° een 5°bis in te voegen, dat luidt als volgt: “de inplanting van windturbines in landbouwgebied te stimuleren en hiertoe de vergunningsvoorwaarden van windturbines in landbouwgebied te herdefiniëren met inachtname van de criteria inzake natuurbescherming.”. Nu wordt bepaald dat ten minste 50 procent van de geproduceerde stroom door de producent zelf moet worden afgenomen. Dat is vrij onlogisch, als men weet dat een enkele moderne windturbine voldoende stroom levert voor ruim 2.000 gezinnen. Dat moet dus op een andere manier kunnen worden gedefinieerd. Er mag uiteraard geen wildgroei zijn, er moeten duidelijke afspraken komen. Maar ook in landbouwgebied moeten de turbines op een zorgvuldig overwogen manier ingeplant worden. Dat is niet tegengesteld aan de andere elementen van het voorstel van resolutie; de landbouw kan nog een bijkomende bijdrage tot alternatieve energie leveren.

De heer *Frans Wymeersch* vindt dat dit amendement, hoe waardevol het ook kan zijn, niet hele-

maal past bij het voorwerp van dit voorstel van resolutie. Die discussie moet op een andere plaats, en eventueel door middel van een ander voorstel van resolutie gevoerd worden. Gelet op wat er in de hoorzitting is gezegd, zou anders ook kunnen worden voorgesteld om een artikel over de biometanisatie in te lassen.

De heer *Bart Martens* sluit zich daar bij aan: dit voorstel van resolutie handelt over de aanmoediging van de productie en het gebruik van bio-brandstoffen uit teeltgewassen, niet over het bevorderen van hernieuwbare energie vanuit de landbouwsector. De viWTA-studie over het potentieel van hernieuwbare energie heeft de verschillende technische en andere hinderpalen voor de doorbraak van hernieuwbare energie in Vlaanderen opgelijst; de omstreden rondzendbrief en de domme 50-procentregel horen daar inderdaad bij. Maar in de verenigde commissies van Leefmilieu en Openbare Werken en Energie is afgesproken dat er op basis van die studie een algemene discussie komt over het potentieel van hernieuwbare energie in Vlaanderen en het wegwerken van de hinderpalen daarvoor. De heer Martens stelt voor dat de heer Tavernier zijn waardevol amendement daar opnieuw te berde brengt.

De heer *Jef Tavernier* wil zijn amendement nr. 2 niettemin handhaven.

De heer *Karlos Callens* licht amendement nr. 4 van de meerderheid toe om tussen 5° en 6° een punt 5°bis in te voegen. In dat punt wordt de overheid gevraagd een voorbeeldfunctie te vervullen, onder andere door het gebruik van biobrandstoffen voor bussen van De Lijn en wagens en machines van de Vlaamse administratie. De woorden “onder andere” zijn belangrijk. Niets sluit uit dat bijvoorbeeld ook gemeenten of andere overheden dit overnemen.

De heer *Frans Wymeersch* stelt dat Vlaams Belang dit amendement steunt. Het lid licht verder het amendement nr. 6 van Vlaams Belang bij 6°, b) toe. Het gaat om een andere formulering van dezelfde inhoud. Hij vindt de term “verplichten” nogal zwaar en opteert eerder voor het geven van sterke stimuli, die nagenoeg verplichtend zouden werken. Bovendien zijn de termen “bio-ethanol en biodiesel” en “bestaande brandstoffen” van plaats verwisseld. Zoals het nu geformuleerd is, zou men immers kunnen veronderstellen dat bio-ethanol

en biodiesel het hoofdbestanddeel worden van de gebruikte brandstof, wat niet het geval is.

De heer *Jef Tavernier* heeft een amendement overwogen om het punt 6°, b) gewoon te schrappen. Het is immers zeer absoluut gesteld en spitst zich enkel toe op bio-ethanol en biodiesel. Bovendien wordt er niet uitdrukkelijk gesproken over de wenselijkheid van de productie van PPO's en dat is een lacune.

Mevrouw *Tinne Rombouts* wil de vraag omkeren: wat als de overheid vermenging niet verplicht? Er moet nu eenmaal een markt gecreëerd worden.

De heer *Karlos Callens* wijst de heer Tavernier er op dat er in punt 3° ook wel gewag wordt gemaakt van de groene certificaten, zodat de methanisatie ook in het voorstel van resolutie begrepen zit.

De heer *Bart Martens* vraagt zich af in hoeverre stimuli tot vrijwilligheid, bijvoorbeeld via fiscale voordelen, voldoende zijn om het aandeel van de biobrandstoffen tot de Europese richtlijn te laten toenemen. Hij denkt dat er ook verplichtingen zullen moeten opgelegd worden. Het mengen van diesel met biodiesel of van benzine met bio-ethanol staat volgens hem los van het stimuleren van het gebruik van zuiver plantaardige oliën. De spreker vindt dat zoveel mogelijk verschillende inspanningen ter bevordering van biobrandstoffen moeten gedaan worden.

De heer Martens sluit een tussenvorm, naar analogie met het elektriciteitsdecreet, niet uit. Daar wordt de sector opgelegd een minimumaandeel aan de op de markt gebrachte brandstoffen uit biobrandstoffen te halen. De sectoren bepalen zelf welke brandstoffen ze met welke biobrandstoffen mengen. Het staat de sectoren daarbij vrij 100 procent zuivere biobrandstoffen aan te bieden. Deze tussenoplossing zou hier kunnen overwogen worden. Maar dit voorstel van resolutie staat een dergelijke tussenoplossing niet in de weg; de spreker denkt dat die oplossing uiteindelijk nog uit de bus zal komen.

Samengevat komt het volgens de heer Martens hierop neer: vrijwillige stimulansen in de vorm van fiscale voordelen zullen niet volstaan om de minimale percentages opgelegd door de EU-richtlijnen te halen; er zullen verplichtende maatregelen moeten komen. Mogelijk moeten naast de

minimale productnormen ook andere vormen van bindende verplichtende maatregelen ingevoerd worden, om een en ander op een marktconforme manier te bereiken.

De heer *Frans Wymeersch* is eventueel bereid zijn amendement in te trekken, maar dringt erop aan de twee elementen waarvan sprake van plaats te wisselen, om ze tekstueel en inhoudelijk het juiste perspectief te geven.

De heer *Jef Tavernier* blijft bij zijn opmerking betreffende de puur plantaardige olie. Er is niets dat de productie en het stimuleren ervan in de weg staat, maar dit voorstel van resolutie moedigt ze ook niet aan. Een omwisseling vindt de heer Tavernier tekstueel zinvol: de bestaande brandstof moet met andere gemengd worden, en niet omgekeerd.

De heer *Bart Martens* weerlegt dat dit voorstel van resolutie het gebruik van zuiver plantaardige olie op geen enkele manier bevordert. Hij wijst erop dat in punt 6°, a) gepleit wordt voor gedifferentieerde accijnzen, rekening houdend met de vermeden CO₂-uitstoot. Daar zit volgens hem een extra stimulans in voor het gebruik van zuiver plantaardige olie. Zeker uit de laatste zinsnede van punt 6°, a) blijkt duidelijk dat de indieners van het voorstel van resolutie het gebruik van puur plantaardige olie willen bevorderen.

Na deze discussie dienen de meerderheidsfracties een nieuw amendement nr. 5 in. De heer Bart Martens licht toe dat het handelt over de vervanging van punt 6°, b). Het vervangt de originele tekst door de volgende tekst: "de sector te verplichten een minimumaandeel van de op de markt geleverde brandstoffen in te vullen met biobrandstoffen.". Op die manier kan er zeker geen sprake zijn van discriminatie ten aanzien van de puur plantaardige oliën, die de voorkeur zouden moeten kunnen genieten. Het staat de sector dan vrij zelf uit te maken hoe hij aan het minimumpercentage zal geraken. Zo blijft de plicht behouden, maar wordt de sector een grotere vrijheid gelaten in het bereiken van de minimumdoelstelling.

Amendement nr. 1 van de heren Eloi Glorieux, Rudi Daems en Jef Tavernier werd tijdens de bespreking ingetrokken.

Amendement nr. 3 van de heren Frans Wymeersch, Stefaan Sintobin en John Vrancken wordt verwor-

pen met 4 stemmen tegen 2.

Amendementen nrs. 4 en 5 van de heren Jos De Meyer, Karlos Callens, Bart Martens en Mark Demesmaeker en mevrouw Tinne Rombouts worden eenparig aangenomen met 6 stemmen voor. De goedkeuring van amendement nr. 5 impliceert voor de heer Frans Wymeersch de intrekking van zijn amendement nr. 6.

Amendement nr. 2 van de heren Eloi Glorieux, Rudi Daems en Jef Tavernier wordt eenparig verworpen met 6 stemmen tegen.

5. Indicatieve eindstemming

Het gewijzigde voorstel van resolutie wordt eenparig aangenomen met 6 stemmen voor.

De verslaggever,

De voorzitter,

Jan VERFAILLIE
Jef TAVERNIER
Stefaan SINTOBIN

Jos DE MEYER

**TEKST INDICATIEF AANGENOMEN
DOOR DE SUBCOMMISSIE**

Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse Regering:

- 1° zo veel mogelijk gebruik te maken van de succesvolle ervaringen in andere EU-lidstaten inzake de ontwikkeling van energie uit biomassa en complementair wetenschappelijk onderzoek aan te moedigen;
- 2° een programma te starten om de productie van biobrandstoffen te stimuleren;
- 3° de productie van groene stroom uit biomassa te stimuleren via een stabiel systeem van groenestroom- en WKK-certificaten die voor een voldoende lange termijn een minimale opbrengst garanderen;
- 4° de Europese steunmaatregelen aan te teelten voor alternatieve energie maximaal te gebruiken;
- 5° de volgende beleidsoptie in de beleidsnota Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid 2004-2009 snel concreet vorm te geven: “In het kader van de VLIF-reglementering zullen investeringen op het land- of tuinbouwbedrijf die verband houden met de productie van hernieuwbare energie gesubsidieerd worden.”;
- 6° werk te maken van een voorbeeldfunctie voor de overheid, onder andere door het gebruik van biobrandstoffen voor bussen van De Lijn en wagens en machines van de Vlaamse administratie;
- 7° er bij de federale regering op aan te dringen:
 - a) de accijnzen op motorbrandstoffen te differentiëren afhankelijk van de CO₂-uitstoot, teneinde het gebruik van biodiesel, bio-ethanol en, nog in sterkere mate, koud geperste plantenolie te bevorderen;
 - b) de sector te verplichten een minimum aandeel van de op de markt geleverde brandstoffen in te vullen met biobrandstoffen;
 - c) er maximaal voor te trachten te zorgen dat een eigen productie van biobrandstoffen uit bio-

massa wordt uitgebouwd en de eigen duurzame teelt van biomassa-gewassen wordt aangemoedigd, opdat zo snel mogelijk 2% van de beschikbare vervoersbrandstoffen biobrandstoffen zijn, oplopend tot 5,75% tegen 2010.
